

Sygn. akt VIII U 1554/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 r. w Gliwicach

sprawy H. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 29 lipca 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt: VIII U 1554/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. H. ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż ubezpieczony nie podlegał ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu emerytury, a zatem brak jest podstaw do jej ponownego przeliczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przeliczenie świadczenia w myśl art. 110a. Ubezpieczony podniósł, iż po nabyciu uprawnienia do emerytury górniczej 10 czerwca 2006 r za zgodą pracodawcy pracował do 30 czerwca 2006r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. H. urodził się w dniu (...)

W okresie od dnia 05.03.1975 r do dnia 30.06.2006 r H. H. zatrudniony był w KWK (...)

Na podstawie decyzji (...) Oddział w Z. z dnia 07.07.2006 r. ubezpieczonemu przyznane zostało prawo do emerytury górniczej z dniem 01.07.2006 r tj od ustania zatrudnienia.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych, tj. z lat 1986 - 1995, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 271,20 % i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

W dniu 22 lipca 2016 r ubezpieczony złożył w ZUS o/Z. wniosek o ponowne obliczenie wysokości emerytury w oparciu o art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Po przyznaniu prawa do emerytury do dnia złożenia wniosku o przeliczenie emerytury, ubezpieczony nie pracował.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z okresu zatrudnienia na KWK (...), zeznania ubezpieczonego.

Stan faktyczny był między stronami bezsporny.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że ubezpieczonemu przyznane zostało prawo do emerytury od dnia 01 lipca 2006 r i po przyznaniu emerytury (do daty złożenia wniosku o przeliczenie emerytury) ubezpieczony nie pracował.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z wprowadzonym wskazaną wyżej nowelizacją art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Bezspornie ubezpieczony pobiera emeryturę obliczoną na starych zasadach.

Ubezpieczony nie kontynuował jednak zatrudnienia po przyznaniu emerytury, a zatem nie wskazał podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia.

Nie można zgodzić się z interpretacją art. 110 a dokonaną przez ubezpieczonego, zgodnie z którą istotna jest data nabycia uprawnień do emerytury, a nie data przyznania prawa do emerytury. Art. 110 a, ustawy emerytalnej posługuje się pojęciem „przyznania świadczenia” a nie „nabyciem uprawnień do świadczenia”.

Art. 110a, nie znajdzie zastosowania do ubezpieczonego, albowiem nie spełnił wymaganych w nich przesłanek. Przewidziana w tych przepisach możliwość przeliczenia emerytury dotyczy jedynie osób, które po przyznaniu prawa do emerytury nadal pracowały i odprowadzały składkę na ubezpieczenie społeczne od osiąganego przychodu.

Zauważyć należy, że ubezpieczony po złożeniu wniosku o przeliczenie emerytury i po złożeniu odwołania podjął zatrudnienie, zatem będzie mógł w przyszłości ubiegać się o przeliczenie emerytury wg zasad wynikających z art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznając odwołanie za bezzasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) SSR del Magdalena Kimel